

ความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา ในผู้สูงอายุ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

แสงดาว จารุจิตร, สม.(วิทยาศาสตร์สุขภาพ)*¹

เจตนา วงษาสูง, พย.ม.(การพยาบาลผู้ใหญ่)*

Received: 8 ก.ย.66

Revised: 29 พ.ย.66

Accepted: 3 ธ.ค.66

บทคัดย่อ

ผู้สูงอายุมีการแสวงหาแนวทางเพื่อลดการเจ็บป่วยและบรรเทาอาการต่างๆ ผลิตภัณฑ์กัญชาเป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้สูงอายุเลือกใช้ ซึ่งต้องใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาอย่างถูกต้อง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ภาคตัดขวาง เพื่อศึกษา ระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา และความสัมพันธ์ระหว่าง ความรอบรู้ด้านสุขภาพกับ พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่าง 263 คน เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามความรอบรู้ด้านสุขภาพ และแบบสอบถามพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา มีดัชนีความสอดคล้อง(IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 และทดสอบความเที่ยงได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.97 และ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า ระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ และพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาอยู่ในระดับไม่ดี และพบว่าความรอบรู้ด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ($p=.004, r=.177$)

ผู้สูงอายุที่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพในระดับต่ำจะมีพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาอยู่ในระดับไม่ดีด้วย จึงควรได้รับการส่งเสริมให้เกิดความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อเพิ่มระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาได้อย่างถูกต้อง

คำสำคัญ: พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา, ความรอบรู้ด้านสุขภาพ, ผลิตภัณฑ์กัญชา, ผู้สูงอายุ

¹ผู้ติดต่อหลัก e-mail: sangdao.jarujit@gmail.com

*คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

Health Literacy and Behavior on Using Cannabis-based Products of the Elderly in Muak Lek District, Saraburi Province

Saengdoa Jajujit, M.P.H. (Health Science)*¹

Jettana Wongsasung, M.N.S.(Adult Nursing)*

Abstract

The elderly seek self-care approaches to reduce illness and to alleviate symptoms. The use of cannabis-based products for medicinal purposes is one of the options that the elderly choose and are required to use them properly. This analytical cross-sectional study was designed to study the level of health literacy, behavior on the use of cannabis-based products, and the relationship between health literacy and behavior on the use of cannabis-based products among the elderly in Muak Lek District, Saraburi Province, Thailand. The study investigated 263 respondents. The research tools were two questionnaires, one for obtaining data of the level of health literacy on the use of cannabis-based products, and the other for obtaining data of behavior on the use of these products. The Index of item objective congruence (IOC) was from 0.67-1.00 and the reliability scores of Cronbach's alpha coefficient were 0.97 and 0.89. Descriptive statistics and Pearson's correlation coefficient test were used in this study.

The results showed that the overall level of health literacy was low, the behavior on the use of cannabis-based products was poor, and the relationship between health literacy and the behavior on the use of cannabis-based products was statistically significant at 0.05 with very low correlation ($p=.004$, $r=.177$).

The elderly's health literacy level was low with poor behavior on the use of cannabis-based products. This study recommended the promotion of health literacy on using of cannabis-based products in the elderly to increase their behavior levels.

Keyword: Behavior on using of cannabis-based products, Health literacy, Cannabis-based products, Elderly

¹Corresponding e-mail: sangdao.jarujit@gmail.com

*Mission Faculty of Nursing, Asia-Pacific International University

บทนำ

ปี พ.ศ. 2565 ประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ สืบเนื่องมาจากอัตราการเกิดและอัตราการตายของประชากรไทยลดลงอย่างต่อเนื่องทำให้ประชากรไทยโดยเฉลี่ยมีอายุที่ยืนยาวมากขึ้น ส่งผลทำให้ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรครั้งสำคัญ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของไทยเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 3-4 ทศวรรษที่ผ่านมา และประเทศเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงวัยตั้งแต่ประมาณปีพ.ศ. 2543-2544 คือมีประชากรอายุ 60 ปี คิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด¹ จากแนวโน้มของผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นจึงนำมาซึ่งภาวะเสี่ยงและปัญหาด้านสุขภาพของผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากผู้สูงอายุเป็นวัยแห่งความเสื่อมถอยในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เนื่องจากวัยผู้สูงอายุจะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ทั้งจากภาวะสุขภาพที่เสื่อมถอยลง ปัญหาโรคเรื้อรัง ความเครียด การสูญเสียบทบาทหน้าที่ทางสังคม ความวิตกกังวลต่อความตายที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจเพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวมากขึ้นทุกวันสิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกไร้คุณค่า ไร้ความหมาย ไร้แรงจูงใจ ความกระตือรือร้นลดลง ขาดความเชื่อมั่นและหมดความภาคภูมิใจในตนเอง² จึงมีการแสวงหาแนวทางสำหรับการดูแลตนเองเพื่อลดการเจ็บป่วย บรรเทาอาการต่างๆ และการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาก็เป็นทางเลือกที่ผู้สูงอายุเลือกใช้ กัญชาเป็นพืชสมุนไพรดั้งเดิมที่มีมานาน สำหรับประเทศไทยในอดีตพบว่าการลักลอบปลูกกัญชาอยู่ทั่วประเทศตามพื้นที่ป่าเขา แต่ในปัจจุบันเริ่มเข้ามามีบทบาททางเศรษฐกิจและทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐโดยมีการขับเคลื่อนนโยบายเกี่ยวกับการนำพืชกัญชามาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์และการศึกษาวิจัย พร้อมกับสนับสนุนวัตถุดิบพืช

กัญชาในการผลิตตำรับยาแผนไทยที่มีพืชกัญชาปรุงผสมอยู่³ ในปัจจุบันกัญชาเสรีได้รับการกล่าวถึงอย่างแพร่หลาย มีการขับเคลื่อนนโยบายกัญชาเสรีทางการแพทย์จากรัฐบาล ในระยะแรกมุ่งเน้นให้ประชาชนเข้าถึงยากัญชาทางการแพทย์ที่ได้มาตรฐานจากสถานพยาบาลใกล้บ้าน และยังมีนโยบายกัญชาที่ประชาชนสามารถปลูกเองเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการใช้กัญชาเพื่อการดูแลสุขภาพตนเอง แต่นโยบายกัญชาเสรีที่มีการอนุญาตให้ใช้ ยังมีประชาชนจำนวนมากที่เข้าใจผิดว่าสามารถใช้กัญชาเพื่อการสันทนาการได้อย่างเสรี ซึ่งต้องมีการเผยแพร่ความรู้ และมีนโยบายควบคุมอย่างชัดเจน⁴

มีการประกาศของกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท 5 ที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ให้เสพเพื่อการรักษาโรคหรือศึกษาวิจัย และสามารถนำมาปรุงในอาหารและเครื่องดื่มได้ ซึ่งการนำกัญชามาบริโภคที่อยู่ในรูปแบบอาหารและเครื่องดื่มเป็นสิ่งที่ใหม่ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย มีการจำหน่ายอย่างแพร่หลาย และนำไปปรุงอาหารได้หลายรูปแบบได้แก่ ขนมประเภทคุกกี้ บราวนี่ ช็อกโกแลต และในขณะนี้กัญชาถูกนำมาปรับให้เข้ากับวิถีวัฒนธรรมของคนไทย เริ่มจากเมนูอาหารคาวและมีการนำไปปรุงในขนมชนิดต่างๆ แต่การนำกัญชาไปประกอบอาหารยังมีข้อควรระวังในการบริโภคเนื่องจากการใช้กัญชามาเพิ่มรสชาติในอาหารเป็นสิ่งที่ใหม่ ผู้บริโภคบางคนอาจยังไม่คุ้นเคย จึงควรเริ่มต้นรับประทานอย่างเหมาะสม⁵ ถึงแม้ว่าจะมีหลักฐานทางการแพทย์ว่ากัญชามีประโยชน์ในการรักษาโรคบางโรคในผู้สูงอายุ ได้แก่ โรคพาร์กินสัน โรคประสาทเสื่อม โรคจิตเภทบางชนิด แต่ก็ยังไม่มีหลักฐานที่มากเพียงพอในการรักษาที่ดีกว่ายาในปัจจุบัน แต่กัญชามีโทษหรือความเสี่ยงต่อสุขภาพโดยมีผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลางคือการใช้กัญชาในระยะสั้นมีผลเสียต่อการทำงานของสมองในหลายๆ ด้าน เช่น ความจำ การตัดสินใจ

การควบคุมตนเอง และการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ลดการเคลื่อนไหวของลำไส้ ลดการหลังกรดใน กระเพาะ และเพิ่มความอยากอาหาร เพิ่มปริมาณเลือด ที่สูบฉีดจากหัวใจ และเพิ่มความต้องการออกซิเจน ของเซลล์กล้ามเนื้อหัวใจ เพิ่มการสะสมไขมันในตับ ลดการตอบสนองของระบบภูมิคุ้มกัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดด้านข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ และโทษของกัญชาต่อร่างกายอยู่อีกมาก⁶

ความรู้ด้านสุขภาพคือทักษะทาง ปัญญาและทักษะส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ และสมรรถนะที่เข้าถึง เข้าใจ การใช้ข้อมูลข่าวสาร และบริการสุขภาพเพื่อส่งเสริมและดำรงรักษา สุขภาพของตนเองให้ดี ความรู้ด้านสุขภาพ สามารถช่วยสนับสนุนความสำเร็จในการ ดำเนินงานด้านสุขภาพและการเข้าถึงบริการสุขภาพ ในการดูแลสุขภาพประชาชน มุ่งเน้นให้ประชาชน ตระหนักรู้และมีวิถีชีวิตสุขภาวะ มีการเรียนรู้ ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี สามารถควบคุมสุขภาพที่ดีได้ด้วยตนเอง⁷ การพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพของผู้สูงอายุจึง เป็นส่วนส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถจัดการตนเอง ด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค ส่งผลต่อการเจ็บป่วยน้อยลงและลดค่าใช้จ่ายทาง สุขภาพในการดูแลผู้สูงอายุ ผลผลิตกัญชา ไม่สามารถใช้ได้ทั่วไปมีคุณสมบัติจำเพาะในแต่ละ ผลผลิตกัญชา ผู้สูงอายุที่ต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ กัญชาจึงต้องมีความรู้ด้านสุขภาพจึงจะใช้ ผลผลิตกัญชาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

อำเภออมก๋อย จังหวัดสระบุรี เป็นอีก พื้นที่หนึ่งที่พบว่ามีความสนใจการประคบกับภาวะเสี่ยง ต่อสารเสพติดประเภทกัญชา เนื่องจากประชาชน ในพื้นที่ได้มีการปลูกกัญชาเพื่อนำมาใช้ตั้งแต่อดีต เช่น ใช้เป็นส่วนประกอบในการปรุงอาหาร ปรุงเป็นยารักษาโรคตามตำรับพื้นบ้านโดย ไม่ได้ผ่านการตรวจสอบรับรองจากหน่วยงานทาง ราชการ และเนื่องจากการที่รัฐบาลปัจจุบันมี นโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนการใช้กัญชาทาง

การแพทย์ แต่แนวทางปฏิบัติยังขาดความชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุที่ได้มีการซื้อยาหรือ ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของกัญชามาใช้รักษาโรคเอง โดยไม่ได้อยู่ภายใต้คำแนะนำของแพทย์ อีกทั้ง การขออนุญาตปลูกกัญชาเพื่อการค้าจากภาคเอกชน ในพื้นที่ของจังหวัดสระบุรี ทำให้จังหวัดสระบุรี มีพื้นที่การปลูกกัญชาที่ใหญ่ที่สุดภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้⁸ และจากการลงพื้นที่สำรวจ พบว่า สถานการณ์การใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา ของประชาชนในจังหวัดสระบุรี มีแนวโน้มที่จะ ขยายวงกว้างมากขึ้น และอาจจะมีผู้ได้รับ ผลกระทบจากการใช้กัญชาในทางที่ผิดเนื่องจากการ เข้าถึงกัญชาและผลิตภัณฑ์กัญชาได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุที่มักจะถูกชักจูง หลอกลวงให้ซื้อยาที่มีส่วนผสมของกัญชาจาก ทางสื่อออนไลน์ได้ง่าย จากผู้ค้าที่นำมา จำหน่ายถึงบ้าน เนื่องจากผู้สูงอายุเหล่านี้ ขาดความรู้ ความตระหนักต่อผลกระทบที่ จะเกิดขึ้นกับร่างกายจากการใช้กัญชาเพื่อ การรักษาโรคและการสันทนการ และนอกจากนี้ ในกลุ่มผู้สูงอายุที่นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังมีโอกาสเสี่ยงในการจะเข้าสู่การเสพติดกัญชา ได้ง่ายขึ้นอีกด้วย ซึ่งในอนาคตย่อมจะได้รับ ผลกระทบและเกิดการเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการ ศึกษาวิจัย เรื่องความรู้ด้านสุขภาพและ พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาในผู้สูงอายุที่ใน อำเภออมก๋อย จังหวัดสระบุรี เพื่อการวางแผน ดูแลผู้สูงอายุที่เหมาะสมตรงกับปัญหาที่แท้จริง ของผู้สูงอายุต่อไป และเป็นแนวทางการวางแผน วิธีการที่จะเสริมสร้างความรอบรู้และความ ตระหนักของผู้สูงอายุเพื่อการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ กัญชา หรือผลิตภัณฑ์ ทางสุขภาพ ต่างๆ ให้เหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัว ผู้สูงอายุเอง รวมทั้งลดผลกระทบทางลบทั้งทางตรง และทางอ้อมที่จะเกิดขึ้นต่อสังคมในอนาคต

เพื่อการวางแผนดูแลผู้สูงอายุที่เหมาะสมและตรงกับปัญหาที่แท้จริงของผู้สูงอายุต่อไป

วัตถุประสงค์

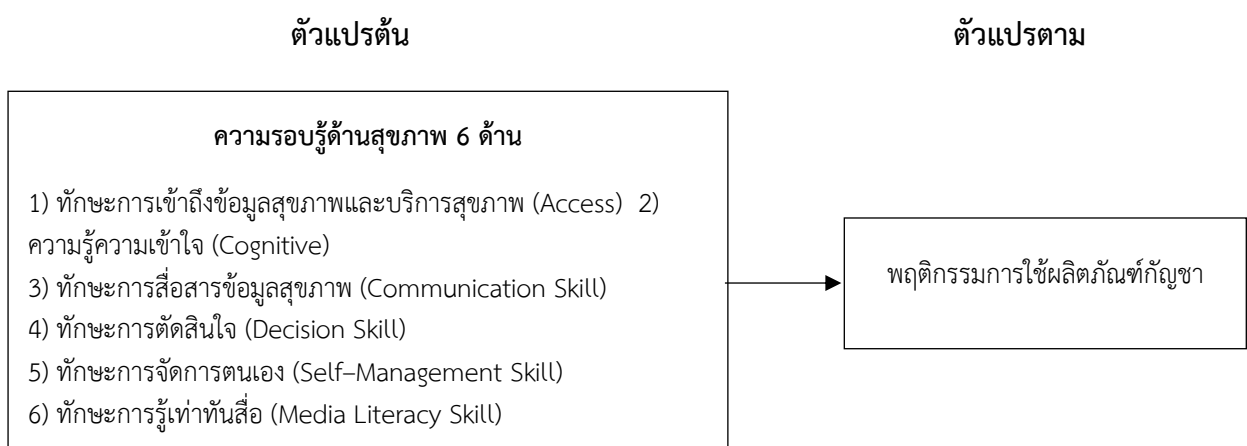
1. เพื่อศึกษาความรู้ด้านสุขภาพ เรื่อง การใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพเรื่องการ ใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา กับ พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

สมมติฐาน

1. ความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องการ ใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ ใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงวิเคราะห์ ภาคตัดขวาง (Analytical Cross-sectional study) ผู้วิจัยได้ประยุกต์ทฤษฎีกรอบแนวความคิดของ ความรอบรู้ด้านสุขภาพของ Nutbeam⁹ 6 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาความรู้ด้าน สุขภาพและพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา ในผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ดังแสดงในภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ ภาคตัดขวาง (Analytical Cross-sectional study) เพื่อศึกษา 1) ความรอบรู้ด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี 2) พฤติกรรมการ ใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรอบรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการใช้ ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ใน อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี จำนวน 823 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ใน อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เลือกกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จำนวน 263 คน โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง

จากตารางของเครจซี่และมอร์แกน¹⁰ ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด

1. ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีโรคและไม่มีโรคประจำตัว

2. มีสัญชาติไทย สามารถเข้าใจภาษาไทย และให้ข้อมูลได้

3. ยินดีและให้ความร่วมมือในการวิจัย
เกณฑ์การคัดออก (Exclusion criteria)

1. ผู้ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นผู้ที่มีภาวะสมองเสื่อม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้อ่านข้อคำถามและกรอกข้อมูล โดยในแบบสอบถาม 1 ฉบับ ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบเลือกตอบและเติมคำจำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ โรคประจำตัว ประสบการณ์การใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา และแหล่งแสวงหาความรู้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนเพื่อป้องกันโรคติดเชื้อและโรคไร้เชื้อที่สำคัญของประชาชนวัยสูงอายุ ของกองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรม แบบสอบถามแบ่งเป็น 6 องค์ประกอบ องค์ประกอบที่ 1 ทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการสุขภาพ, องค์ประกอบที่ 2 ด้านการเข้าใจข้อมูลสุขภาพ, องค์ประกอบที่ 3 ทักษะการสื่อสารข้อมูลสุขภาพ, องค์ประกอบที่ 4 ด้านการประเมินข้อมูลและการตัดสินใจ, องค์ประกอบที่ 5 ทักษะการจัดการตนเอง, องค์ประกอบที่ 6 ทักษะการรู้

เท่าทันสื่อ จำนวน 28 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert' scale) 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง ทำได้ง่ายมาก, 4 หมายถึง ทำได้ง่าย, 3 หมายถึง ทำได้ยาก, 2 หมายถึง ทำได้ยากมาก และ 1 หมายถึง ไม่เคยทำ

การแปลผลคะแนน แบ่งระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาออกเป็น 3 ระดับตามหลักเกณฑ์ของ bloom¹¹ ดังนี้ คะแนน 112-140 คะแนน หมายถึง มีความรอบรู้ด้านสุขภาพการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาในระดับสูง คะแนน 84-111 คะแนน หมายถึงมีความรอบรู้ด้านสุขภาพการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาในระดับปานกลาง และคะแนน ≤ 83 คะแนน หมายถึงมีความรอบรู้ด้านสุขภาพการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา ผู้วิจัยสร้างจากการทบทวนวรรณกรรม จำนวน 15 ข้อประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert' scale) 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ คำถามเชิงบวกมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ 4 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ, 3 หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง, 2 หมายถึง ปฏิบัติบางครั้ง และ 1 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ คำถามเชิงลบมีเกณฑ์การให้คะแนนตรงข้ามกัน

การแปลผลคะแนน แบ่งระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาออกเป็น 3 ระดับตามหลักเกณฑ์ของ bloom¹¹ ดังนี้ คะแนน 48-60 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาในระดับดี คะแนน 36-47 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาในระดับปานกลาง คะแนน ≤ 35 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาในระดับไม่ดี

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน

พิจารณาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ทุกข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามโดยนำไป try out กับผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) แบบสอบถามความรอบรู้สุขภาพด้านการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาเท่ากับ .97 และแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาเท่ากับ .89

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก หมายเลข AIU.RO. 07/2022 ก่อนเข้าเก็บข้อมูลและดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยชี้แจงการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแนะนำตัว อธิบายวิธีดำเนินการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย การเก็บข้อมูลและนำเสนอข้อมูลวิจัยในภาพรวมไม่มีการระบุชื่อของกลุ่มตัวอย่างในการนำเสนองานวิจัย ผลการวิจัยสรุปออกมาเป็นภาพรวมเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาเท่านั้น รวมทั้งอธิบายการปฏิเสธ/ยกเลิกการเข้าร่วมวิจัย และประโยชน์ที่กลุ่มตัวอย่างจะได้รับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเก็บรวบรวม ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทราบ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้สูงอายุ อำเภออมกเหล็ก จังหวัดสระบุรี จำนวน 263 คน
3. ตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามนำไปบันทึกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ระยะเวลา

เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 1 กันยายน 2565 ถึง 30 พฤศจิกายน 2565 ณ พื้นที่อำเภออมกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

วิเคราะห์ข้อมูลความรู้ด้านสุขภาพของผู้สูงอายุและพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุด้วยสถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาของผู้สูงอายุ อำเภออมกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ด้วยสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 อายุอยู่ในช่วง 60-69 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 โดยมีอายุเฉลี่ย 69.4 ปี มากที่สุดอายุ 90 ปีและน้อยที่สุดอายุ 60 ปี มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 44.87 และมีโรคประจำตัว จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 ไม่เคยมีประสบการณ์การใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 91.3 โดยแหล่งการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กัญชาส่วนใหญ่มาจากการดูโทรทัศน์ จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาศรัทธาความรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาในผู้สูงอายุ อำเภออมกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ระดับความรู้ด้านสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ

(Mean = 49.97, S.D. = 21.85) เมื่อพิจารณาความรอบรู้ด้านสุขภาพรายองค์ประกอบพบว่า มีระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพอยู่ในระดับต่ำทั้ง 6 องค์ประกอบ เมื่อพิจารณาจากมากไปหาน้อยพบว่า องค์ประกอบที่ 5 ทักษะการจัดการตนเอง มีคะแนน

เฉลี่ยมากที่สุด (Mean = 19.68, S.D. = 8.83) รองลงมาเป็นองค์ประกอบที่ 6 ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (Mean = 11.82, S.D. = 5.79) และองค์ประกอบที่ 4 ทักษะด้านการประเมินข้อมูลและการตัดสินใจ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด (Mean = 8.68, S.D. = 4.42)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี (n=263)

ความรอบรู้ด้านสุขภาพ	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพ
องค์ประกอบที่ 1 ทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการสุขภาพ	9.78	4.80	อยู่ในระดับต่ำ
องค์ประกอบที่ 2 ทักษะการเข้าใจข้อมูลสุขภาพ	10.11	4.89	อยู่ในระดับต่ำ
องค์ประกอบที่ 3 ทักษะการสื่อสารข้อมูลสุขภาพ	9.56	4.85	อยู่ในระดับต่ำ
องค์ประกอบที่ 4 ทักษะด้านการประเมินข้อมูลและการตัดสินใจ	8.68	4.42	อยู่ในระดับต่ำ
องค์ประกอบที่ 5 ทักษะการจัดการตนเอง	19.68	8.83	อยู่ในระดับต่ำ
องค์ประกอบที่ 6 ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ	11.82	5.79	อยู่ในระดับต่ำ
ความรอบรู้ด้านสุขภาพรวม	49.97	21.85	อยู่ในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาศึกษาพฤติกรรม การใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี พบว่าพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์

จากกัญชามีระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาอยู่ในระดับไม่ดี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี (n=263)

	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา
พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา	29.18	10.52	อยู่ในระดับไม่ดี

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างความรอบรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา พบว่าความรอบรู้ด้านสุขภาพ เรื่องการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชามีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ($r = .177$) ความสัมพันธ์ระหว่างความรอบรู้สุขภาพเรื่องการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาด้านทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการสุขภาพ

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาโดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก ($r = .129$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะด้านการประเมินข้อมูลและการตัดสินใจ ทักษะด้านการจัดการตนเองและทักษะด้านการรู้เท่าทันสื่อมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาโดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ($r = .215, .259$ และ $.234$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แต่ทักษะด้านการเข้าใจข้อมูลสุขภาพ ทักษะด้านการสื่อสารข้อมูล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา ($r = .096$,

และ $.097$ ตามลำดับ) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาของผู้สูงอายุ อำเภอเมืองหลัก จังหวัดสระบุรี แบบรายด้านและโดยรวม ($n=263$)

ความรู้ด้านสุขภาพเรื่องการบริโภคผลิตภัณฑ์จากกัญชา	พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา		
	r	p-value	ระดับความสัมพันธ์
ทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการสุขภาพ	.129	.036*	ระดับต่ำมาก
ทักษะการเข้าใจข้อมูลสุขภาพ	.096	.120	-
ทักษะการสื่อสารข้อมูล	.097	.118	-
ทักษะด้านการประเมินข้อมูลและการตัดสินใจ	.215	<.001*	ระดับต่ำ
ทักษะการจัดการตนเอง	.259	<.001*	ระดับต่ำ
ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ	.234	<.001*	ระดับต่ำ
ความรู้ด้านสุขภาพเรื่องการบริโภคผลิตภัณฑ์จากกัญชาโดยรวม	.177	.004*	ระดับต่ำมาก

* $p < .05$

สรุป

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีระดับความรู้ด้านสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ($Mean = 49.97$, $S.D. = 21.85$) เมื่อพิจารณาความรู้ด้านสุขภาพรายองค์ประกอบจากมากไปหาน้อยพบว่า องค์ประกอบที่ 5 ทักษะการจัดการตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($Mean = 19.68$, $S.D. = 8.83$) รองลงมาเป็นองค์ประกอบที่ 6 ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ ($Mean = 11.82$, $S.D. = 5.79$) และองค์ประกอบที่ 4 ทักษะด้านการประเมินข้อมูลและการตัดสินใจมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ($Mean = 8.68$, $S.D. = 4.42$)

พฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาอยู่ในระดับไม่ดี ($Mean = 29.18$, $S.D. = 10.52$) เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชารายข้อจากมากไปหาน้อยพบว่า หลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของกัญชา เช่น น้ำผลไม้ผสมใบกัญชา น้ำกัญชา ชาจากใบกัญชา มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($Mean = 2.63$, $S.D. = 1.34$) รองลงมาคือปฏิเสธการใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชาเมื่อมีผู้ชักชวนให้ทดลองดื่ม/ใช้ ($Mean = 2.62$,

$S.D. = 1.33$) และท่านดื่มเครื่องดื่มผสมกัญชาเมื่อต้องทำงานหนักมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ($Mean = 1.15$, $S.D. = 0.65$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กรพินธุ์ ปานวิเชียรและคณะ¹² ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมการใช้กัญชาเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์พบว่า การรับรู้เรื่องสารสกัดกัญชาที่ได้มาจากส่วนของต้นกัญชามากที่สุด รองลงมาคือการรับรู้ขนาดของยาควรพิจารณาตามผลการรักษาที่ได้รับเป็นหลัก และยากัญชาใช้ได้กับผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมและอารมณ์ ตามลำดับสรุปข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะการใช้และการรับรู้ข้อดีข้อเสียของกัญชาทางการแพทย์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของประชาชนในการใช้กัญชาทางการแพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 จากการศึกษพบว่า ผู้สูงอายุมีระดับความรู้เรื่องการบริโภคผลิตภัณฑ์จากกัญชาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศิริลักษณ์ อัครพินและคณะ¹³

ได้ศึกษาความรอบรู้ด้านสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อการใช้กัญชาในทาง การแพทย์ ที่พบว่าระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพ ต่อการใช้กัญชาในทางการแพทย์ที่จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับ ความรอบรู้ด้านสุขภาพต่อการใช้กัญชาในทาง การแพทย์ในระดับน้อยและพบว่า เพศ ชั้นปี คณะ การใช้สมุนไพรเพื่อรักษาอาการเจ็บป่วย และการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการใช้กัญชา ในทางการแพทย์ มีความสัมพันธ์กับระดับความ รอบรู้ด้านสุขภาพต่อการใช้กัญชาทางการแพทย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีระดับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา อยู่ในระดับไม่ดีซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ลลิตา สกฤพพาเจริญ¹⁴ ซึ่งพบว่าพฤติกรรมการ ป้องกันการใช้กัญชาของนักเรียนอยู่ในระดับดีมาก โดยที่ระดับความรอบรู้ด้านสุขภาพอยู่ในระดับ พอใช้ อาจเนื่องจากนักเรียนอยู่ในสถานศึกษา ซึ่งมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับข้อดีและข้อเสีย ของการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาอย่างแพร่หลาย แต่ใน ผู้สูงอายุในอำเภออมวกเหล็กยังเข้าถึงข้อมูล ไม่ทั่วถึง พบว่าพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา มีส่วนมาจากการบอกเล่าต่อกัน ถูกชักชวนจาก คนรู้จักให้ทดลองดื่ม/ใช้ผลิตภัณฑ์กัญชา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 จากการศึกษาพบว่า ความรอบรู้ด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์กัญชาโดยมี ความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ($r=1.77$) อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทักษะการ เข้าถึงข้อมูลและบริการสุขภาพมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์จาก กัญชาโดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก ($r= .129$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะด้าน การประเมินข้อมูลและการตัดสินใจ ทักษะด้าน การจัดการตนเอง และทักษะด้านการรู้เท่าทันสื่อ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้

ผลิตภัณฑ์จากกัญชาโดยมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ($r= .215, .259$ และ $.234$ ตามลำดับ) อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของลลิตา สกฤพพาเจริญ¹⁴ ซึ่งได้ศึกษา ความสัมพันธ์ของความรอบรู้ด้านสุขภาพกับ พฤติกรรมป้องกันการใช้กัญชามีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ ณิชชาธร ภาโนมัยและคณะ¹⁵ ที่ได้ศึกษาความ รอบรู้ด้านสุขภาพในการใช้กัญชาทางการแพทย์ ของผู้ป่วยมะเร็งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ประเทศไทยพบว่า ทักษะคิดต่อการใช้กัญชาทาง การแพทย์มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ทาง สุขภาพในการใช้กัญชาทางการแพทย์ ผู้มีทัศนคติ หรือความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับกัญชาทางการแพทย์ ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมการใช้กัญชาทางการแพทย์ เป็นทางเลือกหนึ่งในการบำบัดรักษาโรค และ สอดคล้องกับการศึกษาของสุนันทิณี ศรีประจันทร¹⁶ ที่ได้ศึกษาความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรม สุขภาพที่พึงประสงค์ของบุคลากรศูนย์อนามัยที่ 7 ขอนแก่น พบว่าความรอบรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรม สุขภาพที่พึงประสงค์มีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ แต่การศึกษาในครั้งนี้ระดับ การศึกษาอยู่ในระดับต่ำและต่ำมากอาจมีปัจจัย อื่นร่วมด้วยเนื่องจากการศึกษาในผู้สูงอายุ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพยัง ประกอบไปด้วย ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับ สถานะทางเศรษฐกิจ การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน ซึ่งมีผลต่อระดับความรอบรู้สุขภาพผู้สูงอายุไทย¹⁷

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. นำข้อมูลเป็นพื้นฐานสำหรับหน่วยงาน ด้านสาธารณสุขในการวางแผนดูแลผู้สูงอายุที่มี แนวโน้มจะใช้ผลิตภัณฑ์จากกัญชา
2. เป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้ด้านสุขภาพให้มีการดูแลตนเองที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น
3. การดูแลผู้สูงอายุเรื่องการใช้ผลิตภัณฑ์ กัญชาควรมีการส่งเสริมความรู้ด้านสุขภาพ โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนา ทักษะการเข้าถึง

ข้อมูลและบริการสุขภาพ ทักษะด้านการประเมิน
ข้อมูลและการตัดสินใจ ทักษะการจัดการตนเอง
ทักษะการรู้เท่าทันสื่อ เป็นประเด็นหลักในการ
ส่งเสริมความรู้ของผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยและมีการพัฒนา
นวัตกรรมเพื่อช่วยเสริมสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพ
การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การกำหนดกลยุทธ์
การออกแบบแนวทางการพัฒนาการส่งเสริม
ความรู้ด้านสุขภาพต่อการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ
เพื่อให้การใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพในผู้สูงอายุมี
ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความปลอดภัย
อย่างสูงสุด

2. ศึกษาแนวทางหรือรูปแบบการดูแล
ผู้สูงอายุเพื่อเพิ่มระดับความรู้ด้านสุขภาพ
เกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์จากสุขภาพที่เหมาะสม
กับอายุ และบริบทของชุมชน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยนานาชาติ
เอเชีย-แปซิฟิกที่สนับสนุนทุนอุดหนุนสำหรับ
การทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. กรมกิจการผู้สูงอายุ. สถิติผู้สูงอายุ. [อินเทอร์เน็ต] 2565. [เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.dop.go.th/th/known/side/1/1159>
2. อิศราภาพ มาเรือนและคณะ. รายงานการวิจัย: การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความรู้และความตระหนักของผู้สูงอายุต่อผลกระทบของการใช้สารเสพติดประเภทกัญชาโดยใช้กลไกการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายเชิงพื้นที่ ตำบลสถาน อำเภอป่าจันทน์ [อินเทอร์เน็ต]. สงขลา: คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2564. [เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://cads.in.th/cads/media/upload/1621322785-รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์.pdf>
3. กัญวลัย บุญมาก, พิพัฒน์ นนทธารณ์. ความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อการใช้กัญชาของ

ประชากรในเขตภาคกลาง. วารสารสมาคมนักวิจัย 2564; 26(2): 69-85.

4. พัฒนปกรณ์ ดอนคุ้มไพร. นโยบายกัญชาเสรีในฐานะพืชทางการแพทย์. Journal of Roi Kaensarn Academic 2564; 6(1): 184-198.
5. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค. ผลิตภัณฑ์จากกัญชา สร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ บริโภคอย่างไร ให้เหมาะสม. [อินเทอร์เน็ต] 2565. [เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://infocenter.nbt.go.th/storage/files/bjWed2W2X4rH2O5S4xLuzBELioEDOHO73pvyIp2N.pdf>
6. ระพีพงศ์ สุพรรณไชยมาตย์ และและโชติภา ภาวสุทธิไพศิฐ. ประโยชน์และโทษที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้กัญชาในทางการแพทย์และการเปิดเสรีการใช้กัญชา. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข 2561; 12(1): 71-94.
7. World Health Organization. Health literacy [Internet]. 2023 [Cited 2023 Nov 28]. Available form: <https://www.who.int/teams/health-promotion/enhanced-wellbeing/ninth-global-conference/health-literacy>
8. สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์. จังหวัดสระบุรีเปิดงานเทศกาลดอกกัญชาถิ่นกัญชาบ้านที่อำเภอวิหารแดง. [อินเทอร์เน็ต] 2565. [เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG220617144032759>
9. Nutbeam D. Health Literacy as a public health goal: a challenge for contemporary health education and communication strategies into the 21st century. Health Promotion International 2000; 15(3): 256-267.
10. Krejcie.R.V. & D.W.Morgan. Determining Sample Size for Research Activities. Education and Psychological Measurement 1970; 30: 607-601.
11. Bloom, B.S. Mastery learning. UCLA-CSEIP evaluation Comment. Los Angeles: University of California at Los Angeles; 1971.
12. กรพินท์ ปานวิเชียร. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมการใช้กัญชาเพื่อประโยชน์ทาง

- การแพทย์. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี 2563; 3(1): 31-42.
13. ศิริลักษณ์ อัครพิน, กรรณก เสาร์แดน, ลลดา ทองจำนงค์, ญาดาวิ เชื้อเชาวนิช. ความรอบรู้ด้านสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อการใช้กัญชาในทางการแพทย์. [อินเทอร์เน็ต] 2562. [เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2566]. เข้าถึงได้จาก: https://socadmin.tu.ac.th/uploads/socadmin/file_research/research_Split/14.pdf
14. สลิษา สกฤพาเจริญ. ความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมการป้องกันการใช้กัญชาในทางที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มวัยรุ่นในจังหวัดอุดรธานี. วารสารวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพ 2566; 16(2): 230-243
15. ณิชชาธร ภาโนมัย, ธนรัช วัชรธร, จีรศักดิ์ พาจันท์, ชาทรี เจริญชีวะกุล. ความรอบรู้ด้านสุขภาพในการใช้กัญชาทางการแพทย์ของผู้ป่วยมะเร็งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย. วารสารวิจัยและพัฒนาด้านสุขภาพสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา 2565; 8(1): 49-67.
16. สุนันท์นิ ศรีประจันต์. ความรอบรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ของบุคลากรศูนย์อนามัยที่ 7 ขอนแก่น. [อินเทอร์เน็ต] 2563. [เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2566]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.203.157.71.148/hpc7data/Res/ResFile/2562000901.pdf>
17. นัชชา เรืองเกียรติกุล. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านสุขภาพของผู้สูงอายุไทย. วารสารกรมการแพทย์ 2565; 47(1): 80-86.